

РЕШЕНИЕ

№ 2517

гр. София, 16.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **80** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от зам.председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, против Решение от 01.12.2023г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 103-ти състав, постановено по н.а.х.д.№ 13271/2022г.

В касационната жалба са наведени оплаквания за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Твърди се, че словесното описание на нарушението в АУАН и НП обхваща всички съставомерни признаци на нарушението. В тази връзка се сочи, че не е ограничено правото на защита на санкционираното лице, тъй като е ясно в какво качеството е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Оспорват се и изводите на СРС, че „допустителството е възможно да бъде извършено само умишлено, но не и при непредпазлива форма на вината“. Отделно от това се поддържа, че посоченото нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана отговорност на наказаното лице, в качеството му на изпълнителен директор на УД „Инвест Кепитъл Асет Мениджмънт“ ЕАД. Моли се въззивното решение да бъде отменено, а процесното наказателното постановление потвърдено. Претендира разноски за две инстанции.

Ответникът – В. Б. В., чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли и остави в сила въззивното решение. Не претендира разности.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА

С Наказателно постановление № Р-10-202/21.09.2022г., издадено от зам.председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, на В. Б. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000лв., на основание чл.351, ал.1, т.3 от Кодекса за социално осигуряване, за нарушение по чл.177, ал.2, т.6 от КСО.

С процесното решение, първоинстанционният съд е отменил наказателното постановление. В мотивите си районният съд е приел, че съставът на нарушението, визиран с разпоредбата на чл.177, ал.2, т.6 от КСО, се осъществява чрез действие, каквото е придобиването на съответните активи и каквито действия са извършени, докато наказващият орган е квалифицирал деянието като допустителство. Според въззивната инстанция нито в АУАН, нито в НП не се съдържат данни, от които да се установи, че деянието е извършено под формата на бездействие, в какъвто смисъл е Постановление № 2 от 09.06.1980г. по н.д.№ 2/80г. на пленума на ВС. По този начин съществено се нарушава правото на защита на наказаното лице да разбере вмененото му нарушение и адекватно да организира своята защита.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС е валидно и допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, постановено срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в касирания съдебен акт.

Решението е правилно.

Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото като се позовал на събраните и приети по делото доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

Настоящата инстанция намира, че първоинстанционният съд, при правилно изяснена фактическа обстановка, е достигнал до законосъобразни правни изводи, с което правилно е приложил материалния закон.

Разпоредбата на чл. 177, ал. 2, т. 6 от КСО съдържа забрана за придобиване на активи на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване и на фонд за извършване на плащания от колективна инвестиционна схема или друго предприятие за колективно инвестиране, управлявани от свързано с пенсионноосигурителното дружество лице. Съгласно дефиницията на § 1, ал. 2, т. 3, б. “а“, подб. “аа“ от ДР на КСО "свързани лица" са юридическите лица, за които е изпълнено някое от следните

условия - те са предприятие майка и/или дъщерни дружества от една и съща група - всяко предприятие майка, дъщерно дружество и друго дъщерно дружество е свързано с останалите. В тази връзка правилен е извода на въззивния съд за свързаност между лицата.

Правилно СРС е обосновал и извод, че в настоящия случай, при издаването на НП административнонаказващият орган е излязъл извън правомощията си по чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, като е санкционирал И. за деяние, което не е част от повдигнатото с АУАН административнонаказателно обвинение. С АУАН е повдигнато обвинение за извършено действие, а с НП за допустителство чрез бездействие, с което се променят освен описанието на деянието и формата на осъществяването му – чрез бездействие, както и вида му – чрез допустителство. В АУАН е посочено, че В. В., в качеството си на изпълнителен директор на УД „Инвест Кепитъл Асет Мениджмънт“ ЕАД е извършил нарушение на чл. 177, ал. 2, т. 6 от КСО, като е извършил съответните действия за покупка на дяловете на ДФ „Т. Комодити Стратеджи“. В НП ясно е посочено обаче, че същото лице, “в качеството му на представляващ УД „Инвест Кепитъл Асет Мениджмънт“ ЕАД не е извършило съответните действия и е допуснал УД „Инвест Кепитъл Асет Мениджмънт“ ЕАД да закупи на ОТС дялове на ДФ „Т. Комодити Стратеджи“. В този смисъл се констатира разминавания между фактическите и правните основания за съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаденото наказателно постановление, което представлява съществено процесуално нарушение. За санкционираното лице не става ясно в какво точно се състои вмененото му нарушение, оттам то не може да изгради своята защита, а съдът е затруднен да прецени кои факти следва да са предмет на доказване, при проверката за законосъобразност на НП. Административнонаказателното обвинение и волята на АНО следва да бъдат ясни и недвусмислени. Порокът неяснота, непълнота и непрецизност в словесното описание и правна квалификация на извършеното е винаги съществен, тъй като внася неопределеност в обвинението, предмет на АУАН и НП и нарушава правото на защита на посочения извършител. Подкрепя се от настоящата инстанция изводът на районния съд, че с издаването на наказателното постановление АНО е въвел изцяло нови факти и вместо за действия, отговорността е ангажирана за бездействия, като по този начин лицето следва да се защитава срещу ново обвинение, повдигнато едва с НП.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че първоинстанционното решение е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд София-град, XVIII-ти Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.12.2023г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 103-ти състав, постановено по н.а.х.д.№ 13271/2022г..

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.